

[Weikop.]

for en rimelig tilpasning til de friere forhold. Det er en meget svær opgave, og allerede nu brydes, som jeg sagde, meningerne inden for erhvervene — handelen måske på den ene side og industrien på den anden. Det forekommer i hvert fald mig, at det, vi står over for her, er en kæmpeopgave, og det er også en tidkrævende opgave. For mig står det sådan, at det er noget meget utilfredsstillende, at hele denne opgave skal løses og problemerne klares på meget, meget kort tid.

Jeg tænker på, hvor mange erhvervslove jeg har beskæftiget mig med i det høje ting, jeg tænker på, at vi var 3 år om monopolloven, fordi alle i det høje ting vidste, at det var en meget vigtig lov for erhvervne. Nu skal vi ikke som ved monopolloven have 3 år; nej, vi skal vel have 3 måneder til at behandle det mest vidtgående skridt, det høje ting nogen sinde har foretaget med hensyn til industri og handel. Mon alligevel ikke enhver kan se af de drøftelser, vi nu har her, hvor — det er ikke for meget sagt — forhatet regeringens beslutning har været om, at vi så hovedkulds skulle bestemme os til at gå ind i det større handelsområde? Man kan jo i hvert fald sige efter den debat, der har været ført i dag, at vi i hvert fald på de områder, vi behandler her, ikke har kunnet overskue konsekvenserne.

Selve valutalovsforslaget, hvorom jeg er ordfører, er jo — selv om jeg mener, at der kan foreslås visse ændringer i denne lov, og at det vil være rimeligt at gøre det — ikke det helt store problem, ganske simpelt fordi det er en lov, der kan laves om igen — jeg havde nær sagt, at den kan praktisk taget laves om flere gange i løbet af et år, hvis vi vil. Men har vi først truffet beslutning om told og liberalisering, så er der, som det allerede er sagt, ingen vej tilbage. Derfor kan jeg som det ærede medlem hr. Poul Møller sige, at vi er parat til at undersøge problemerne, og at man skal tage meget hensyn til alle de henvendelser og alle de rimelige indvendinger, som måtte blive forebragt os. Så må udvalgsarbejdet, vi nu skal i gang med, vise, hvad vi kan blive enige om, også med hensyn til det foreliggende forslag om valutaloven.

Marie Antoinette von Lowzow: UNESCOs konvention af 22. november 1950 er forelagt det høje ting til ratifikation. Formålet med konventionen er at lette udvekslingen af materiale af undervisningsmæssig og videnskabelig art mellem landene eller med andre ord at lægge så få hindringer i vejen for udvekslingen som muligt, at fritage sådan udveksling for told, valutarestriktioner og andre restriktioner.

Vi har fra dansk side faktisk gjort det første skridt til at fremme denne internationale udveksling, idet vi i 1955 ratificerede konventionen af 1948, der drejede sig om at fritage film, lydoptagelser, modeller, vægttavler, kort o. lign., altså synlige — visuelle — og hørbare materialer, fra restriktioner. Nu går man et skridt videre, idet man vil lade fritagelsen omfatte bøger, publikationer, dokumenter, kunstværker og samlerobjekter, audiovisuelt materiale som film, lysbilleder, tavler o. lign., videnskabelige instrumenter og apparater og i særdeleshed en ting, der også er uhyre vigtig, materialer til blinde, samt værker til brug for offentlige udstillinger.

Vi kan fra mit partis side i høj grad anbefale, at man skaber disse muligheder for en udveksling, der er af så overordentlig stor betydning for landets videnskabelige og kulturelle liv.

Aage Fogh: Jeg vil gerne til indledning understrege, at jeg anbefaler samtlige 4 forslag: forslag til lov om ændringer i toldloven, forslag til lov om ændring i lov om tobaksafgifter, forslag til lov om forlængelse af lov om valutaforhold m. v. og endelig forslaget til folketingsbeslutning.

Jeg havde egentlig ventet, at behandlingen her i dag ville være blevet betydeligt mere omfattende. I betragtning af den diskussion, der har været ført her igennem de 27 år, der er forløbet, siden vi begyndte på disse spørgsmål, havde jeg ventet, at debatten nu ved afslutningen var blevet betydeligt skarpere. Det glæder mig, at den ikke er blevet det, og jeg vil også gerne føje til, at det parti, jeg repræsenterer, altid har været villig til at liberalisere så stærkt som muligt. Jeg erindrer endnu, at da vi i sin tid havde en venstre-konservativ regering, sagde vort partis daværende ordfører,